

Seg vil imidlertid ikke anse det for hensigtsmæssigt. Seg tror, det vilde være rigtigere, at man fastholdt de Bestemmelser ligefrem, som Loven for Kjøbenhavn giver om Murtykkelsen, men hvis de ere for strenge, bør de naturligvis forandres. Staa Bestemmelserne imidlertid i Loven, forekommer det mig, at det har sin Betænkelse at give en saadan udtryffeligt Anvisning paa at gaa uden om dem.

Så, det er de Bemærkninger, jeg har at gjøre til Lovforslaget. Seg kan i det Hele ganske anbefale Lovforslagets videre Fremme, men jeg tror nok, at det kunde fortjene at eftersees Noget med Hensyn til enkelte Punkter.

Jusfittsministeren (Mellemann):

Seg skal først med Hensyn til den Form, hvori Lovforslaget er forelagt, erindre om, at det er jo samme Form som den, der blev brugt ved Loven af 12te Januar 1858, da man ubvidede den dengang gjældende kjøbenhavnske Byggelov til Frederiksberg, nemlig, at man angav de Forandringer, som Loven skulde underkastes for Frederiksbergs Vedkommende. Det er altsaa et Præcedens, man har derfra, og jeg kan heller ikke skjønne rettere, end at det er den hensigtsmæssigste Maade, hvorpaa man kan vise Forskjellen; det har jo ogsaa Interesse for Folket hurtig og let at kunne se, hvori Forskjellighederne bestaa. Hvad det angaar altsaa, er der ved Siden heraf i Lovforslaget er foreskrevet, at Ministeriet skal udfærdige en samlet Redaktion af Loven, om jeg mau falde det saa, der viser, i hvilken afændret Form den kjøbenhavnske Bygningslov skal gjælde for Frederiksberg, vil jeg bemærke, at det er jo den samme Fremgangsmaade, som blev brugt med begge Things Billigelse selvfølgelig, i Fjor ved Brandpolitiloven for Landet. Da forelagedes der af Regeringen et Forslag, der gik ud paa at gjøre visse Tillæg til og Forandringer i Brandpolitiloven af 2den Marts 1861, og Andet end det var ikke Gjenstand for Forhandling i de lovgivende Forsamlinger, men der fandtes tillige i den nye Lov en Bestemmelse, som bemyndigede Regeringen til at affatte eller rettere omarbejde Brandpolitiloven af 2den Marts 1861, saaledes som den vilde komme til at se ud med de vedtagne Ændringer. Dette er ogsaa sket og har, saa vidt jeg veed, ikke fremfaldt

nogensomhelst Banfælgelighed hverken i formel eller reel Henseende. I Anledning af en Bemærkning, der blev gjort med Hensyn til § 12, vil jeg i denne Forbindelse sige, at for Brandpolitilovens Vedkommende har man heller ikke tillagt det nogen videre Betydning, at man derved kom til at forandre Paragrafrækken. Der er i den saaledes foretagne Omarbejdelse flere Paragrafer, end der var i Brandpolitiloven af 2den Marts 1861. Seg tror derfor heller ikke, at det vil kunne frembyde nogen videre Banfælgelighed her. Grunden til, at man har valgt denne Form, er som sagt den, at det for alle Vedkommende er det Letteste og Klarreste i Tilfælde som dette at kunne se, hvori Forandringerne bestaa, og naturligvis er Grunden ogsaa den, at man derved ikke faaer inddraget under ny Debat alt det, som ikke skal forandres. Den her foreslaede Form er altsaa ikke noget Nyt, det er Noget, man kjender fra tidligere Tider, og som er sket, ikke blot uden nogensomhelst Indsigelse, men ogsaa med udtryffeligt Billigelse naturligvis af begge Rigsdagens Afdelinger.

Hvad de Bemærkninger, der bleve gjorte til de enkelte Paragrafer, angaar, vil jeg forudsikke den almindelige Bemærkning lige overfor den sidste ærede Taler (Blom), at man jo bestandig maa erindre, at alle Bygningslove, baade den kjøbenhavnske og den frederiksbergske, forudsætte, at der kan dispenseres fra dens Bestemmelser i de enkelte Tilfælde. Denne Dispensationsmyndighed — hvad enten man nu synes om den eller ikke — er jo ved en saadan Lov omtrent en Nødvendighed, og det har jo ogsaa været fuldstændig anerkjendt ved Behandlingen af den kjøbenhavnske Byggelov, hvor, saavidt jeg veed, ikke et eneste Medlem hverken af dette eller det andet Thing udtalte nogen Tvivl om, hvor vidt en saadan Dispensationsmyndighed kunde undværes; altsaa en Udgang for Bygningsautoriteterne til, at afvige fra Byggeslovens almindelige Regler, hvor Omstændighederne tale derfor. Denne Bemærkning vil jeg stikke forud. Den faaer da for det Første Anvendelse med Hensyn til de Indvendinger, der ere gjorte overfor § 3, nemlig forsaavidt der jo næppe vil være den allermindste Tvivl om, at dersom Noget paa Frederiksberg ønskes at opstille et lignende Jernrækværk eller hvad man vil falde det som det,